

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gid. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gid. 30 kr., za jeden mesec 1 gid. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za o znanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnice, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nekoliko kritike o Schmerlingovem predlogu.

(Konec.)

Šesti „preudarek“ trdi, da utegnejo vsled Pražakove naredbe nastati znatne škode za vršenje pravice (Rechtspflege), in da se ž njo omeji porabnost velikega dela „sodniškega stanu. Dobro, da govori Schmerling v tem preudarku samo o možnosti, da bi „utegnili“ nastati škoda pravici. S tem negotovim predikatom dokazuje sam najvišji državni sodnik, da ni prepričan niti o možnosti, kaj se li o dejstvenosti navedene škode. V resnici bi se tukaj najvišji sodnik s pozitivno trditvijo osmešil, ker bi kazal, kakor da bi ne poznal posledic onega sodniškega ravnanja, katero snuje sodbe najvažnejšega pomena zgoli na podstavi prevodov. Koliko pozitivnih dokazov bi ne naštel samo jeden rod raznih slovanskih narodnostij, katerim so se godile in se še gode krivice zgoli zaradi prevodov pri sodnijah, ne da bi se moglo očitati sodnikom kaj zaradi tega. Sojevanje v jeziku, ki je strankam tuj, je zmanjšalo etično imenitnost javne pravice; to tudi sodniki dotičnih dežel sami priznavajo, in Pražakova naredba, ki hoče take krivice zavirati, bi „utegnili“ škodovati pravici! Ali ni pomilovati onega in bodi si ta tudi najvišji državni sodnik, da ga zlorabijo za take neresnice, če tudi samo v obliki „zmožnosti“ izražene. V tem pogledu bi svetovali levičarjem in Schmerlingu, da bi brali članek „Nov jezikovni prepis“ v 41. št. t. l. „Pol. Fragmente“. Kjer je glede na Pražakovo naredbo tudi to le: Justice je v nasprotju z upravo tako sveta stvar v državi, da se ji mora dati vsakotero koncesijo. Fiat iustitia et pereat mundus, pravica ne pozna nobene narodnosti.“ Torej še narodne enakopravnosti ni potreba klicati na pomoč za Pražakovo naredbo, ker zadoščuje pravica sploh zato! Ravno zaradi tega gre pravica pravice nad „porabnostjo“ peščice sodniških sil. Sicer pa bi se te sile tudi porabljale, ko bi bile toliko pridne, da bi si prisvojile drugi deželni jezik. Peščica ljudij bi morala vendar imeti toliko spoštovanja do naroda s 6 milijoni duš, da bi se

usposobila za primerno izvrševanje pravice nasproti tolikemu narodu. Konečno pa še res ni, da bi nekaj sodnikov zaradi Pražakove naredbe ne moglo uporabljati se. Prvič se bodo oddajale tudi znanprej nemške uloge in tožbe na više deželno sodišče v Pragi in v Brnu, in to vsaj od nemške strani. Za te uloge bodo dobri tudi oni sodniki, ki ne znajo češčine. Drugič pa si morajo tudi zdaj, brez Pražakove naredbe, sodnike imenovanega sodišča snovi razdeljevati, ker ni možno, da bi vse jedni in isti opravljali. Kakor se zdaj sodniki razdeljujejo zaradi velikosti snovi, tako si bodo iste snovi odslej delili tudi po kakovosti zaradi jezika ulog. Po takem odpade še ta uzrok, zaradi katerega najbolj razsajajo nemški liberalci, in Schmerlingov šesti „preudarek“ se razkriva v drugi polovici kot gol sofizem. Sicer pa tudi vemo, da gre nemški liberalni stranki za princip, v katerim hoče ohraniti še nadalje sebi gospodstvo jezika in nemških uradnikov na škodo pravice in sosebno narodne enakopravnosti slovanskih narodov, saj očitno razodevajo strah, da bi tudi Slovenci ne zahtevali jednake, četudi še toliko pravične naredbe.

Sedmi „preudarek“ navdaje Schmerlinga s strahom, češ, da daje pomisliti Pražakova naredba tudi v državnoopravnem in političnem oziru. Ta logika je zopet čudna in je samo zaradi tega umevna, da jo je narekoval strah za nemško prvenstvo. Ali se bodo narodi morda izneverjali celokupnosti naše države, če se jim podeli pravica v najbistvenejših delih življenja. S čim se zadovoljnost utrjuje, ali s tem, da se odreka zrelemu narodu pravico, katero uživajo še divjaki pod tujimi vladami, ali pa da se zadovolje na tako stran? In ali se s takimi malenkostmi spreminja državnoopravno stanje narodov? Ali pa je morda slutil vitez pl. Schmerling, da se bodo zaradi Pražakove naredbe na Severočeskem ko vale resolucije za razkrojenje češkega kraljestva? Ko bi tičala nevarnost v tem, potem bi se moral ne Pražak, ampak Schmerling obsoditi sam najprej, kajti ne koliko zaradi Pražakove naredbe, kolikor vsled Schmerlingovega predloga se snujejo resolucije v tem zmislu.

Sicer pa v teženji po razdeljenji Češke na dva dela ne tiči nobena nevarnost v državnoopravnem pomenu za cesarstvo. Nemci na Severočeskem namreč že dobro vedo, da češko kraljestvo se jim ne razkroji, kakor bi oni želeli; če pride do tega, se bo vršila stvar tako, da se bo razkrojitev vršila po narodnih skupinah, ne pa po odlomkih. V odlomkih žive narodi po raznih „deželah“ in „kraljestvih“ zdaj. Nemci nikdar ne pridejo do razdelitve samo češkega kraljestva, ampak, če se bo delilo, se združijo Čehi, Poljskega kraljestva, Moravskega in Šleške v jedno narodno skupino, kakor se potem podeli tudi Nemcem narodno okroženje, in tako tudi drugim narodom.

Taka državnoopravna sprememba pa bo državi toliko koristila, da zaduši vse one spletke, ki se kar naravnost razglašajo v veleizdajskem zmislu po brošurah, tiskanih v Reichu. Tako razdeljenje še po vseč ne bo neki vrsti avstrijskih državljanov in bi bilo le želeti v interesu narodov, kakor Avstrije, in te še bolj, da bi do take državnoopravne spremembe prišli, predno bo prepozno.

Ko bi torej Pražakova naredba res povod bila taki spremembi v zmislu narodne uprave, bi bil konečno še Schmerling vesel, kateri je vendar poznan kot pravi avstrijski domoljub. On ima samo staro napako, da se je zaril v načelo centralizma, s katerim prezira narodno enakopravnost nemških narodov popolnem. Ta državnik vidi jedino v nemščini rešitev in ustajenje Avstrije, in to je morda uzrok, da je nehoti pomagal tudi on pospeševati sad, ki je dozorel v obliki duvalizma. Vsekakor dokazuje njegov predlog, da se ni ničesar naučil od nastanka duvalizma; drugače bi ne izvajal takih posledic iz Pražakove naredbe. Schmerling ne pozna, ali bolje, ne pripozna člana XIX., drugače bi se ne ustavljal naredbi, ki je dana v zmislu tega člana.

Iz vsega tega pa je posneti, da je Schmerling utemeljeval svoj predlog s „preudarki“, kakeršnih bi ne bili nikdar pričakovali od prvega sodnika države in nekdanjega velikega ministra skupnega cesarstva. Njegova slava, katero mu nemški liberalci pojejo vsled tega predloga, ni gotovo imela še

LISTEK.

Carigrad

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

Žive ceste.

Zdi se, da te ulice morajo biti dolgočasne. Pa je ravno nasprotno. Bela pega, iz katere dna se vzdiga bel minaret; rudeče opravljeni, proti tebi gredoči Turek; zamorska črna dekla, ki nepremakljivo stoji pri vratih; perzanska prepoga, ki visi raz okno, to zadostuje, da si storiš podobico, polno življenja in skladnosti, da bi jo gledal celo uro. Od ono malo ljudij, ki gredo mimo nas, ne pogleda nas nihče. Le včasih slišiš za hrbtom zaklicati: „Džaur!“ (nevernik), ko se pa ozreš, vidiš, kako se je za okno skrila dečarska glava. O drugi priložnosti se odpro vrata onih hišic; postojiš, češ, da bi videl osebnost iz ženišča, na, pa izide gospa Evropejka s klobučkom in dolgoveliko opravo, ki pošepeta „adieu“ ali pa „au revoir“, pa se hitro odstrani, pustivši te ostrmljenega. V drugi ulici, povsem turški in popolno tihi, slišiš nenadoma trobenje rogov in ropot konjev; obrneš se, kaj je? komaj verjameš svojim očem. Velik omnibus je, ki se taka po dveh progah, kakoršnih nisi videl, poln

Turkov in Frankov s svojim vratarjem v semanjici in s cennimi oglasi, kakor kakšni Dunajski ali Pariški tramvaj. Neskladnost, ki jo dela ta prikazen v taki ulici, ne da se povedati z besedami. Zdi se ti, kakor šala ali zmota, pa gledaš strme in smeje to vozilo, kakor bi je še nikdar videl ne bil. Kadar se mimo prevozi omnibus, ti je, kakor bi se bila mimo prevozila živa podoba Evrope, pa si le spet v Aziji, kakor kadar se v gledališči premeni prizor.

Iz samotnih teh ulic prideš na odprte prostore, ki so skoro vsi v senci orjaške plateane. Na jedni strani stoji vodomet, iz njega pijo kamele, na drugi strani je kavarna z vrsto podstorov, prestrtih pred vratmi, na njih leže kadeči Turki. Zraven stoji visoka smokva, po kateri se ovija visoka trta; skozi njeno listje in njene mladike pa se vidi daljna modrina Marmarskega morja in kako belo jadro. Prebela svetloba in grobna tihota dajeta vsakemu temu mestu nekaj svečanega in žalobnega, da ga ne boš pozabil, ako tudi si ga le jedenkrat videl. Greš dalje in dalje, kakor bi te vlekel oni skrivnostni mir, ki ti počasi stopa v dušo, kakor lehka dremavost, tako da v kratkem ne čutiš ne daljave ne ure.

Najdeš tudi ogromne prostore s sledmi zadnjega požara, lazi, na katerih je le malo raztresenih hiš, mej katerimi raste trava ter vodijo krive steze, kakor za kože; višenine, s katerih pregledaš mno-

žino cest, ulic, gajev, stotero hiš; nasproti pa ne vidiš nikjer nobene žive duše, ne oblaka dima, ne odprtih vrat, ne najmanjšega znamenja stanovanja in življenja, — tako da bi mogel misliti, da si sam v tem neizmernem mestu in da te za trenotek strah izpreletava. Kadar pa zapustiš tisti laz ter stopiš na kraj jedni tolikih ulic, je vse izpremenjeno. Najdeš se v jedni onih carigraskih ulic, poleg katere stoje spomeniki, in kjer ne zadostujejo oči, da bi se čutil. Hodiš sredi džamij, kioskov, minaretov, svodovljenih galerij; sredi marmornih vodometov in sultanskih grobnic, svečlečih se mozaika in zlatih napisov; hodiš po sredi zidovja, posutega z arabeskami, pod strehami s cedrovino obloženimi; po senci bujnega zelenja, katero nadvisuje okrožno zidovje in pozlačene gajske ograje, in katero z dišavljem napolnjuje cesto. Po teh ulicah srečuješ, kakor se prestopiš, kočije paše ali častnikov ali oblastnikov ali pobočnikov in skopljencev postavljenih bogati hiši; sila postreščekov in zastojčkov, prihajajočih in odhajajočih mej ministerstvi. Tukaj spoznavaš prestolnico velicega cesarstva ter jo občuduješ v vsem njenem veličastvu. Povsod vidiš beloto, nežnost poslopij, slišiš šumljanje vode, čutiš svežost sence, ki ti hladi živce kakor tiha godba, ter ti polni glavo z vedrimi podobami.

(Dalje prih.)

nikdar tako slabe podstave, in mi rajši verujemo, da so mu „prijatelji“ označene „preudarke“ usilili, nego da bi menili, da jih je on navrstil s svojim razumom. Mi menimo, da se že danes kesa tega izdelka, s katerim je hotel s pristaši prestrašiti nenemške narodnosti. Vzbudil pa ni strahu, ampak po največ pomilovanje, in komisija gosposke zbornice bo imela v resnici opraviti, da predloga ne zavreže z argumenti, ki bi Schmerlinga utegnili užaliti. Pa taka je: habent sua fata tudi predlogi!

F. Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. novembra

Grof Julij Andrassy misli že v odseku **delegacije** interpelovati ministra vnanjih zadev, kako se strinjajo dogodki v Bolgariji z izjavami ogerskega ministerskega predsednika in kako hoče opravičiti svojo orijentalno politiko. — „Budapester Corr.“ trdi, da ni res, da bi bila predsednika delegacij nagovorila le v svojem imenu cesarja. Predsednik ogerske delegacije vselej nagovori kralja v imenu vse delegacije. Nagovor se poprej predloži konferenci delegatov, da ga odobri in včasih tudi premeni. Nagovora obeh predsednikov naznanila sta se poprej tudi ministerstvu vnanjih zadev, in merodajni krogi neso nič ugovarjali nagovoru Smolke.

Vnanje države.

Ustanka v Burgasu nikakor neso prouzročili samo Rusi in Črnogorci, kakor bi kdo lahko sklepal iz oficijalnih poročil **bolgarske** vlade, ampak je vanj zamotanih nič manj kakor 36 bolgarskih častnikov in uradnikov. Kompromitovani so bolgarski vodje Popov, Gjučerinski in Ruskov. Ustaja se je dalj časa pripravljala. Da se je zatrla in da so se poizvedeli krivci, se je največ zahvaliti Burgaškemu prefektu. Ustajniki so dopisovali z ruskim diplomatičnim agentom Nekljudovom in generalom Kaulbarsom. Oblastva so dobila več pisem, iz katerih se dá posneti, da je ustajo uprizarjal general Kaulbars. Da je slednji vedel, kaj se pripravlja, vidi se tudi iz tega, da je ruska topnjača „Pamjat Merkurija“ že odvrinila iz Varne v Burgas, predno je tam buknil ustanek. Ruski oficijozni listi pišejo, da ustanek ni bil naperjen naravnost proti bolgarski vladi. Ruski konzul v Burgasu pa baje širi vest, da je kapitan Nabokov že izbrisan iz ruske vojske, odkar se je vlani udeležil zarote proti knezu Aleksandru, katera se je bila ponesrečila. Bolgari močno dvoji, da bi to bilo res, ker je bila Rusija vse sile napela, da se ni izvršila preiskava proti Nabokovu in so tedaj vsi ruski oficijozni listi trdili, da je dotična zarota bila le izmišljena in ker je Nabokov hodil po Burgasu vedno v ruske uniformi. Vse vesti, ki nam dohajajo o ustanku v Burgasu, so iz bolgarskih in nemških, torej motnih virov. Treba torej od strani čitateljev mnogo opoznosti. — Bolgarski knez je sicer izvoljen, toda najbrž Rusija volitve ne bode priznala. Na noto, katero je bila poslala bolgarska vlada Kaulbarsu, da naj bi Rusija naznanila kakega kandidata za bolgarski prestol, odgovoril je Kaulbars, da je že objavil, da Rusija velikega sebranja ne priznava. Druge velevlasti si sicer jako prizadevajo, da bi pregovorile Rusijo k prijenljivosti, a to prigovarjanje imelo bode težko kaj uspeha.

Z Vzhodne Rumelije prihajajo jako vznemirljiva poročila. Po vsej deželi vlada velik strah. Prebivalstvo beži v Turčijo, zlasti v Drinopolje. Ubežalo je celo več uradnikov in častnikov. Povsod po deželi se kaže anarhija. Več vzhodnorumelijskih veljakov prosilo je turško vlado, da bi poslala vojsko, da bode vzdrževala red. Vse blagajnice so prazne, ker prebivalci nečejo plačevati davka, častniki in uradniki ne dobivajo plače.

V tem ko razni oficijozni listi zagotavljajo, da **Rusija** ne misli na okupacijo **Bolgarije**, se nekda resno pripravlja za vojno. V Varso so se zopet odposlale štiri ruske ladije. Sodi se, da bode Rusija obdržala Varso in Burgas, da si tako utrdi svoj upliv na Balkanu. Odeski gubernator general Ropp bil je nedavno v Peterburgu in mu je car nekda osobno dal instrukcije v eventualnej okupaciji Bolgarske. — Kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Peterburga, so izmišljene vse vesti, da Rusija misli zahtevati, da bi ruski funkcionarji prevzeli vodstvo bolgarskih vnanjih zadev in vojske. Rusija si le hoče v Bolgariji zagotoviti upliv primeren njenim žrtvam za to deželo. Iz poročil Kaulbarsovih se da posneti, da bode Rusija to tudi dosegla.

V **srbske** skupščini se je predvčeraj začelo posvetovanje o novih davčnih zakonih. Opozicija je zahtevala, da se poprej reši budget. Temu je ugovarjala vlada. Po dolgi debati, v kateri je finančni minister pobijal zahteve opozicije, je zbornica sklenila z veliko večino, da se začne posvetovanje o davčnih zakonih. Mej opozicijo se je pri tej priliki pokazal razkol. Devet opozicijskih poslancev je ostavilo zbornico, drugi so pa ostali in se bodo udeležili specialne debate. — Opozicijski poslanec Tavšanović interpeloval je ministerskega predsednika z ozirom na srbsko-bolgarsko vojno in sedanje postopanje srbske vlade nasproti Bolgariji: 1. Kake spremembe so se zgodile od Plovdivskega prevrata

v srbsko-bolgarskih odnošajih in iz kakih uzrokov je sedaj vlada mogla skleniti prijateljstvo z Bolgarijo? 2. Če je vlada še na stališču Berolinske pogodbe, kakor je bila pred vojno, in če se hoče zagovarjati ravnotežje na Balkanu? Kaj misli storiti, ko bi kaka država rušila Berolinski dogovor? 3. Če je vlada spremenila svoje stališče, kako se to strinja z dostojnostjo države, ki je prelivala kri za Berolinski dogovor. 4. Kako hoče vlada postopati nasproti Bolgarske, ko bi bil tam merodajen ruski upliv? 5. Ali misli vlada, da se bode poznejša bolgarska vlada ozirala na dogovor, kateri je sklenila s sedanjo provizorično bolgarsko vlado, katere ne priznavajo velevlasti.

Ruski veleposlanik baron Mohrenheim se vrne 25. t. m. na svoje mesto v Pariz. Novoimenovani francoski veleposlanik Laboulaye se bode na potu v Peterburg tri dni mudil v Berlinu. V Peterburg pride 20. novembra.

Irada **turškega** sultana odreja, da morajo vsi mohamedanci od 20 do 40 leta biti vojaki. 6 let morajo služiti v aktivnej vojski, 8 let v rezervi, 6 let pa v deželni brambi. Carigradjci pa še nadalje ne bodo služili pri vojaki, kakor so tudi dosedaj bili vojne službe prosti. — Zadnje dni je iz Sirije prišlo mnogo vojakov v Carigrad, katere so naravnost odposlali na vzhodnorumelijsko mejo.

Španska vlada je izvedela, da nameravajo njeni nasprotniki napraviti ustajo, predno se snidejo kortes. Vlada storila je vse naredbe da se ustaja ne posreči.

Prestolni govor, s katerim sta se otvorili **belgijski** zbornici, izjavlja, da se odnošaji Belgije z vsemi vlastmi najboljši, kajti Belgija se drži vestno dolžnostij nevtralnosti. Nadalje omenja prestolni govor, da je razstava v Antwerpenu povzdignila belgijsko obrtnijo in trgovino. Obžaluje se dogodki v Lüttichu in Charleroi. Vlada bode zbornicama predložila važne socijalne reforme, ki bodo pospeševale snovanje zadrug ter razsodišč za razsojevanje preprirov mej gospodarji in delavci, urejale delo žensk in otrok, skrbela, da se odpravijo zlorabe pri izplačevanju mezde, da se upelje zavarovanje delavcev in omeji pijančevanje in nemoralnost. Nadalje napoveduje prestolni govor, da bode kralj mnogo zaprtih delavcev pomilostil. Državne finance so precej ugodne in zbornici bode vlada predložila predlogo zakona o reformi višjega šolstva.

Dopisi.

Iz Gorice 9. novembra (Šolska društva. — Novice. — Veselice.) Tukaj, skoro na skrajni meji Avstrije, so trije elementi, ki se bojujejo drug proti drugemu ter bi si radi našo pokrajino prisvojili. So Nemci, katerih je v vsej provinciji 1:25%, ki imajo vse srednje šole za se, potem jedno popolnem nemško ljudsko šolo, takozvano protestantsko šolo, v katero zahaja razen Nemcev še kakih 40 nenemških otrok, dalje nemško-slovensko in nemško-italijansko deško vadnico in povsem nemško vadnico za deklice. A pri vsem tem neso še zadovoljni, radi tega so osnovali tukaj šulverajnovo „ortsgruppe“ in sicer moško in žensko in to gotovo ne z namenom, da bi le varovali svoje otroke pred raznarodenjem, temveč tudi z namenom, da bi druge raznarodili. Dalje so Italijani, ki so brez dvojbeno v deželi v manjšini, tudi ti so si osnovali svoje šolsko društvo, to je podružnico društva „Pro Patria“. Nekateri Goričani so pristopili temu društvu z namenom, da bi društvo istinito skrbelo le za razvoj in pouk v italijanščini, toda mej Italijani in ne mej družimi. A ti gospodje so se varali, kajti predzadnji „Corriere“ jim pove na vsa usta, kakšno nalogo ima rešiti „Pro Patria“. V uvodnem članku, v katerem razliva nek nerešenec vso grdobno svoje grde duše nad Slovenci, razkriva list prave namene navedene društva. Tako pisati more pač le židovski list, ki je uverjen, da je židovsko žito že dozorelo in ni zanje nobene nevarnosti več. Da ne preti tudi Italijanom na Goriškem nobena nevarnost od strani Slovencev, razumi se ob sebi, saj Slovenec ni bil nikdar agresiven; vendar pa smo uverjeni, da tudi Italijani ne bodo na naši zemlji nič opravili, če se politične meje ne predručajijo. Vender ne moremo prehaliti onih gospodov, ki so se pričeli resno truditi, da bi se tudi Goriška podružnica slovenskega društva sv. Cirila in Metoda ne le oživila, temveč obilen sad rodila. V mestu zgublja se še vedno dosti našega življa, in to tem bolj, ker nemamo razen slovenskega otroškega vrta in slovenske privatne dekliske šole nobenih drugih slovenskih šolskih zavodov v mestu. Da so bili pa ti zavodi potrebni, kaže število otrok, ki je v tem letu naraslo že nad 100. Nujna potreba je že sedaj, da bi se osnoval še jeden otroški vrt v drugem delu mesta, na pr. na starem trgu ali na trgu sv. Antona. V prvi otroški vrt upisanih je nad 60 otrok, dočim jih skoro redno 45 do 50 v zavod zahaja. A mnogi ro-

ditelji ne pošiljajo otrok v ta vrt, ker jim je od rok. Res, da bi se mesto lahko prisililo, da bi tudi slovensko šolo ustanovilo, a koliko bi ta koristila, svedoči najbolj šola v Ajševici.

Še ni dolgo tega, ko so Tržaški „nihilisti“ umorili ruskega carja Aleksandra III., včeraj pa je bil mrtev za vso Gorico nemški cesar Viljem. Tukajšnji list, ki izhaja pa k sreči le vsakih 14 dni, dobil je z Dunaja brzovjavo, da je nemški cesar ob 5. uri zjutraj umrl, in popoldne bila je po vsem mestu ta novica raznešena. Sicer pa ni prvokrat, da se raznašajo po mestu take in jednake novice, ob ponedeljkih, ko ni novin, pripeti se to večkrat.

Veselice se nečejo letos nič kaj udomačiti v Gorici. Prvo veselico v jesenski sezoni napravila je „Concordia“, ki se pa ni posebno obnesla, kajti plesalo je — kakor se čuje — pet parov. Tudi „Gesangsverein“ in „Gabinetto di lettura“ se nesa še oglasila; ne da bi vedli za uzroke. Naša Čitalnica namerava še v teku tega meseca napraviti veselico z ustopnino, in nadejamo se, da bode veselica živahna, kajti povsod se marljivo povprašuje, kedaj bode kaj. Tudi „podporno in bralno društvo“ priredi v teku tega meseca besedo, ki bode izvestno dobro obiskovana, saj so bile do sedaj še vse veselice tega društva lepe in obilno obiskovane. Sploh pa je to društvo ljubljene Goriških Slovencev, za to se pa tudi prav lepo razcvita in širi. Glavnica društvena narasla je že sedaj nad 2000 gld. in le v tem društvenem letu za nad 600 gld. pri vsem tem, da so se lepe in velike vsote bolnikom izplačale. Vsak nepristransk človek mora pa tudi priznati, da je vodstvo izborna in neumorno delajoče.

Iz Drage 9. novembra. [Izv. dop.] (Pogreb nemškega šulferajna na Travi.) Kakor znano, napravili so si Travljanzi iz farovžar in s pomočjo od šulferajna obljubljenih 1200 gld. in z menico Kočevske hranilnice za 1000 gld. šolsko poslopje. Namen tej zgradbi bi bil: Deutschverdummungsanstalt ali Deutschenfabrikation ali stroj, v katerem se Slovenci in Hrvatje s pomočjo nemškega šulferajna prelevijo.

Nemški šulferajn obljubil je Travljanec, 1200 gld. takrat izplačati, kadar bodo dobili ljudsko šolo pod farovško streho. Ker pa jim šolska oblastva iz opravičenih uzrokov šole ne dado, jim tudi šulferajn denarja ne da, s kojim bi radi poravnali že zastareli dolg Kočevski hranilnici.

Sama mala vas Trava teh 1000 gld. ne more skupaj zobnati, sosedje jim nečejo pomagati, in velike menične obresti in vedna pota v Kočevje, da podaljšujejo obrok menici, to prisililo jih je že do skrajnosti. Nемец bi rekel „bis zur Raserei“. Udarili so namreč v svojej obupnosti po svoji lastni krvi, po apostolu nemškega šulferajna, alias učitelju za silo, katerega so itak, ker mu neso plačevali od vsakega otroka izgovorjenih mesečnih 25 sold., že popolnem izstradali in jih sedaj za te solde tožariti mora.

Dne 8. t. m. prišli so v njegovo stanovanje štirje korenjaki: župan in trije pomagači — pogrebci. Pobrli so mu knjige, nakopičene od šulferajna in harmonij, njegovo lastnino, ter so vse skupaj zaprli v posebno sobo, češ, to je naše za tvoj dolg (?) ti pa idi, in pokazali so mu luknjo, skozi katero ima iti.

Učitelj je res zapustil drugi dan svoj brlog, in jo je mahnil — v Kočevje k sodniji, pred katero se bodo korenjaki nemškega šulferajna za svojo uljudnost in sad ponemčevalne kulture zagovarjali.

Tako je zopet jeden pot škorpion sebe samega pičil, da je zamrl duh šulferajna na Travi. Tako bodo hodili Travljanzi otroci v šolo v Drago; Vam štirim zaklical bi mežnar od sv. Kristofa v Ljubljani: „Bog lonaj, pogrebci!“ Travljanškemu šulferajnu pa kličemo: Večni mir in pokoj! Amen!

Iz Velike Doline 9. novembra. [Izvirni dopis.] (Odgovor na „popravek“ župnika B.)

„Kdor trka — se mu odpre!“

„Es gibt nur eine Sittlichkeit, und das ist die Wahrheit; es gibt nur ein Verderben, und das ist die Lüge. Dort ist Leben und Gesundheit, hier ist Verwesung. Wie ein heimliches Gift nagt und frisst die beständige Lüge.“

Feuchtersleben.

Trideset dni preteklo je od takrat, ko je donesel „Slovenski Narod“ dopis: „Od Save — „Cerkvi na Mokriškem“ pravice!“ — pa do onega dne,

*) Župnija Velika Dolina vulgo „Mokriško“. 15. januarja l. 1880 umrl Gustav grof Auersperg, slednji poto-

ko je temu dopisu „popravek“ župnika B. v štev. 233 „Slovenskega Naroda“ od 12. p. m., zagledal luč življenja. Trideset dolgih dni in nočij mučil in trpinčil ga je težavni problem: „ali je res — ali „Ni res?“ V prvem trenutju verjel nesem skoro svojim lastnim očem, čitajoč prvič, drugič, tretjič itd. „Ni res!“ Naposled razjasnilo se mi je i to dozdevno osmo čudo sveta. Neresnica prevzela je moža tako, da sedaj menda že sam sebi veruje, kar želi, da bi mu drugi verjeli. In naravno je, da, kdor se je zmotil jedenkrat in resnici in pravici stopil na vrat, davil in gazil jo bode dosledno. Sicer si je pa razsodni čitatelj, ki je primerjal dotični dopis s „popravkom“ župnika B., takoj brez daljših komentarov naredil nedvomljivo razsodbo, kje je resnica in kje neresnica. Da bi se pa morebiti vender le o tem kje ne dvomilo, sem vsled onega „popravka“ primoran, da s svojim današnjim stvarnim odgovorom branim svoje — in resnico- in pravicoljubje lista, kateremu imam čast poročati.

O točki 1. in 2., 5., 8. in 9., 11., 12., 13. in 14., se ne bodem tu v dolgo in široko debato spuščal, ker obsegajo deloma nevažno, deloma pa tako vsebino, da je ne more samo jednostavna trditve dokazati, zato pa tudi niti najtrdovratnejše zanikanje ovreči. Vsled tega dostavljam tem točkam le nekaj kratkih opomb in pa opazko, katero je že brez mene marsikdo sam naredil, da so rojene v znamenji pečata „Ni res!“, katerega jim je župnik B. sam pritiskal. Ako kje — tedaj velja tu Darwinova teorija, po kateri se ono znamenje tako razvija: „1. Ni res!“ — potlej: „1. Ni resnica!“ — in slednjič: „1. neresnica!“ Dasiravno e. kr. zakon jasno določuje, da ima vsa denarna opravila le stavbeni predsednik izvrševati in stavbeni zaklad oskrbovati, in je vsled tega že 25. maja t. l. bil obsojen, da mora stavbeni zaklad v osmih dneh predsedniku izročiti, tega vendar do danes še ni storil, za to pa na lastno roko z zakladom gospodariti pričel — to pač jasno kaže, da so mu zakon in oblasti le peto kolo, daljših dokazov ne treba. Da sta stara dva zvana za novi zvonik kot otročji klobuk za možko glavo, torej premala, potrdil je župnik B. sam, ker je začel sedaj v resnici za nove in večje zvonove skrbeti. Da se mu neso hlevi sezidali in dogotovili — prej kot nova cerkev, kriva ni njegova prošnja, katero je že pred par leti uložil, marveč to, da ni spošnil pogojev kateri so se mu v tej zadevi od oblastev staviti.

K tretjemu in četrtemu „Ni res“ župnika B., dostavljam z ozirom na moj zadnji dopis še to, da je nakup novega cerkvenega posestva iz stavbenega zaklada in iz Najvišjih milodarov, celo v nekem uradnem zapisniku pri okrajnem glavarstvu v Krškem konstatovan, ter da donaša ono posestvo v resnici le štirideset — torej celo deset goldinarjev manj letnega zakupa, kot sem v svojem zadnjem dopisu poročal.

Sedaj pa dojde šesta, rekel bi, jedna izmed kardinalnih neresnic župnika B., to je točka o tožbi za kaplansko biro, pri kateri se moramo nekoliko dalje ustaviti. Dolgoletna zanimiva pravda je vredna, da se vsaj v glavnih potezah reši iz morja pozabljivosti. Da se že v naprej proti vsakemu očitaniu neresnice zavarujem, prilagam svojemu današnjemu dopisu sl. uredništvu „Slovenskega Naroda“ v blagovoljni pregled sledeče listine iz ogromnega tožbenega akta, katere so se mi v ta namen izročile, in sicer: 1. prezanimivi dve poli obsegajoči odlok najvišjega upravnega sodišča na Dunaji z dne 25. junija 1883. leta, štev. 1571; 2. končni odlok ministerstva za uk in bogočastje z dne 2. novembra 1885, spremljan z naredbo deželne vlade kranjske z dne 21. decembra 1885, doposlan polnomočnikom župnije od okrajnega glavarstva Krškega z dne 3. januarja t. l.; 3. račun

mec moškega kolena grofov A. v Mokricah, poskusil je večkrat doseči, da bi se župnija Velika Dolina prekrstila v „Mokrice“. Zavedni možje pa so njegove častilepne namene preprečili: bili so si v zavesti, da bi jih to ime spominjalo na večne čase le na tužno in sramotno zgodovino, katero so neusmiljene pesti krutih baričev in še krutejših posestnikov Mokriške graščine po potrpežljivih hrbtih svojih ubogih tlačanov „Mokričanov“, s krvavim pismom pisale. Na moj dopis: „Cerkvi na Mokriškem...“ opozorjen sem bil torej od neke strani — za kar sem prav hvaležen, — da je pisava „Mokriško“ nedostojna. Vsled tega opuščam to obliko že danes, dasiravno sta oba dopisa v najtesnejši zvezi drug z drugim in so naši župljani — dokler se ne rešijo teške more, katera jih tlačijo in katera je predmet mojih dopisov — še vedno nekaki tlačani — torej „Mokričani“. Opazka dopisnikova.

pravdnega zastopništva in še nekaj drugih zanimivih listin; razen teh ene tožbe tikaočih se listin, prilagam pa še jedno sodniško izjavo in jeden privaten list župnika B., — karakterologična spominka njegovemu prihodnjemu biografu.

Pričetek in konec dotične pravde je v kratkem sledeči: 6. maja 1879 odšel je od tu zadnji kaplan, župnik B. pa je mislil in mislil, kako bi spravil kaplansko biro na se. Na jedno ali več njegovih ulog iz leta 1880 ali 1881, priznala mu je na podlagi neke izjave škofijstva deželna vlada kranjska s svojim odlokom z dne 3. aprila 1882 št. 2062 kar naravnost brez daljših preiskav in obravnjav kaplansko biro. Cela župnija zavzela se je nad tem odlokom in izbrala si je za svoje polnomočnike: dr. J. Namorža, F. Dolinarja in J. Krejačica. Ti so nemudoma svojo prvo pritožbo proti odloku deželne vlade ministerstvu za uk in bogočastje na Dunaj odposlali. Ministerstvo pa je s svojim odlokom z dne 15. decembra 1882, št. 20.271 prvotni odlok potrdilo in deželna vlada je z ozirom na to potrdilo zaukazala, da se ima kaplanska bira od dne 6. maja 1879 pa doehmal župniku B. takoj izročiti. Župnik B. je na to nemudoma žaklje na voz naložil, ter po celem župniji osobno od hiše do hiše z različnimi grožnjami kaplansko biro izterjeval, v resnici pa takrat le pri malo hišah, temveč še le v teku prihodnjih par let, z več ali manj cerkveno uradnim nasilstvom pri večini hiš izterjal.

(Daje prih.)

Domače stvari.

— („Deutsche Wacht“) piše, da je mej porotniki, izrebanimi za bodoče zasedanje v Ljubljani, več Nemcev, nego Slovencev, da je to dokaz, kako veliko odstotkov je Nemcev mej razumništvom na Kranjskem. Res, vse prav lepo, a neresnično, kar je pa čisto naravno, ker „Deutsche Wacht“ niti seštevati ne zna. — Isti list in „Tagespost“ trobita tudi v svet, da se mej Slovenci v Gradci nabirajo podpisi za slovensko ljudsko šolo. Tudi ta vest je navadna laž.

— (Vabilo k besedi in plesu.) katero priredi čitalnica v Šiški na Martinovo nedeljo dne 14. novembra 1886 l. v prostorih Koslerjeve zimske pivarne. Spored: 1. C. Binder: Overture k operi „Savojarji“, svira vojaška godba. 2. A. Förster: „Sokolska“, poje moški zbor. 3. Dr. B. Ipavec: „Želje“, poje mešani zbor. 4. Jansa: „Duet in Finale“, za dvoje gosli, svirata g. Ivan Zavadil in g. J. Godčev. 5. Dr. B. Ipavec: „Danici“, poje moški zbor z bariton solo. 6. Emerschitsch: „Variacije na rogu“, svira vojaška godba. 7. Dr. B. Ipavec: „Slovenska dežela“, poje mešan zbor. 8. Kamilo Mašek: „Strunam“, poje moški zbor. 9. J. Strauss: Podpouri iz operete „Ciganbaron“ svira vojaška godba. 10. Sattner: „Opomin k petju“, poje mešan zbor. 11. „Blaznica v 1. nadstropji“. Veseloigra v 1. dejanji: poslovenil Josip Stare. 12. C. Millöcker: putnica iz operete „Viceadmiral“ svira vojaška godba. 13. „Zdaj gre sim, zdaj pa tje“. Burka v 1. dejanji. Besedi sledi ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osobo 30 kr., častiti društveniki so ustoppine prosti. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor

— (Povabilo.) Začasni odbor „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ naznanja, da bode prvi redni zbor te podružnice 21. novembra t. l. ob štirih popoldne v Majričevij gostilni pri svetom Lenartu pri sedmih studencih. Dnevni red. 1. Poročilo začasnega predsednika, o delovanju začasnega odbora. 2. Volitev stalnega odbora. 3. Slavnostni govor. 4. Posamezni nasveti in predlogi. 5. Vsprejemanje novih udov. Po dovršenem dnevnem redu sledi prosta zabava. Da se tega zbora mnogoštevilno udeležijo prečastiti gospodje duhovniki in vsi drugi slovenski rodoljubi in slovenske rodoljubkinje, prosi začasni odbor.

— (Krška škofija) šteje po šematizmu za 1886. leto 353 župnij in kuracij, katerih je 223 nemških, 118 slovenskih, 12 mešanih. Nemške župnije imajo 206.000, slovenske 116.000, mešane 20.000 duš. Pri tolikem številu Slovencev je pa neobhodno potreba, da je škof zmožen tudi slovenskega jezika. To potrebo pripoznal je sam Solno-gradski nadškof Tarnocj v pismu z dne 21. julija 1854, v katerem priporoča, da se škofiji — Lavantinska in Krška — tako razdelita in uravnata, da bode Krška škofija obsegala celo Koroško. To se je zgodilo 1. junija 1859 in „sedaj, pravi omenjeno pismo, je potreba, da Krška škofija

dobi škofa, ki je zmožen tudi slovenskega jezika“.

— (Kmetijsko predavanje v Smeledniku) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gust. Pirc v nedeljo 14. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu v šolskem poslopju.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okrajni sodnji v Kočevji. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trnovo 10. novembra. „Agence Havas“ javlja: Regentstvo brzojavilo je princu Valdemarju v Cannes, da je izvoljen knezom bolgarskim, naznanjajoč mu, da mu bode posebna deputacija prinesla volilni akt in izražajoč prepričanje, da bode princ volitev vsprejel. Telegram podpisali so regenti in ministri, samo Karavelov ne. Slednji dal je svojo ostavko. Predsednik je to sebranju naznanil, slednje pa za jutri določilo sejo, v kateri se bode najbrže volil nov regent. Deputacija k princu Valdemarju pojde nekda v dveh dneh.

Pariz 10. novembra. Laboulaye pojde v ponedeljek v Peterburg. — Paul Bert je nevarno zbolel. — Povodnji na južnem Francoskem ponehavajo.

Razne vesti.

* („Zastavi“) se iz Carigrada piše, da sta ruski vojni ladiji pred Varno napravili velik preobrat. Potovalci pripovedujejo, da je ondi vse mirno, in ko bi bila Rusija takoj s početka to storila, preprečila bi bila vse poznejše dogodke. Na Bolgarskem politikujejo ljudje mastnih služeb. Učitelji in učiteljice so z malimi izjemami pokvarjeni. Bivši minister Gešov je še v Carigradu in poizveduje okolu Turkov. Slednji mu pa svetujejo: „Držite se Moskve, kajti vse mora tako biti, kakor Rus naredi“.

Poslano.

Ker „Edinost“ neče objaviti doposlanega stvarnega popravka glede na dopis iz Kobarida v 84. št., tako smo prisljeni objaviti tem potem naslednjo

izjavo.

Znano je, da se omenjeni dopis ni pisal v Kobaridu, pač pa kje drugje na podlagi izmišljenih, iz Kobarida doposlanih dat. Sramotno je, da se v slovenskem listu tiska dopis, ki večinoma fakt naravnost izmišlja, a v ostalem resnico tako hudobno pači, da se mora čuditi vsak pameten človek, ki naše razmere le z daleka pozna. Tem potom na nikakor ne moremo zavračati hudobnega dopisnika, ker pač ni vredno, da bi trosili novce za tako obširno „poslano“. Ker pa obsoja oni dopis vsak zaveden Kobaridec, — in to celo ljudje iz tiste stranke, katero dopis „božka“, — naj podpisani javno izjavljamo: da zmatramo celi oni dopis za zlobno obrekovanje ter javno obzatlujemo, kakó je bilo neki mogoče, da je oni dopisnik kar n kratu povedal toliko neresnice in hudobnih lažij.

V Kobaridu, dne 8. novembra 1886.

Ivan Ivančič, Josip Ivančič, Andrej Gaberšček, Anton Miklavič, Albert Dominko, učitelji. (836)

Tujci:

10. novembra.

Pri **Moskvi**: Anseli z Dunaja. — Fischer iz Prage. — Schinke iz Budimpešte. — Stern z Dunaja. — Valenček iz Celja. — Sterger, Klantschig iz Trsta. — Borgenicht, Herlich z Dunaja.

Pri **Pragi**: Goldstein z Dunaja. — Tschol iz Gradca. — Bartel iz Karlova. — Fröhlich z Dunaja. — Graf iz Kočevja. — Kuntz z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. nov.	7. zjutraj	731-83 mm.	1-8° C	brezv.	megla	1-2 mm.
	2. pop.	731-99 mm.	11-8° C	sl. vzh.	d. jas.	—
	9. zvečer	732-59 mm.	7-8° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 7-1°, za 2-2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 70 kr.
Srebrna renta	84 „ 65 „
Zlata renta	112 „ 70 „
5% marcna renta	101 „ — „
Akcije narodne banke	871 „ — „
Kreditne akcije	282 „ 70 „
London	125 „ 45 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 91 „
C. kr. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 „ 75 „
Ogrska zlata renta 4%	102 „ 50 „
Ogrska papirna renta 5%	92 „ 50 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 118 „ — „
Zemlj. obš. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „ — „
Kreditne srečke	100 „ 176 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 113 „ 90 „
Tramway-društvo velj. 170 gld. a. v.	205 „ 60 „

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s slatim obrezkom stane 2 gl., nevezana 1 gl. 20 kr.

Ime Gregorčičovo samo dosti priporoča. Oposarjava samo, da je sama tej istinski elegantni knjižici selo niska, in uverjena sva, da bo vsakdo, če ima uke tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj po je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v svob segafočimi pesmicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Trgovsk pomočnik,

(834-1)

Brivnica in lasničarnica

na Mestnem trgu št. 3.

Priporočam se čast. p. n. občinstvu za britje in striženje las po najnižji ceni in prosim za mnogobrojni obisk. S spoštovanjem

(832-1) A. Velec, brivec in lasničar.

izvežban v kupčiji z mešanim blagom, slovenskega in nemškega jezika zmožen, z ugodnimi spricali, dobi službo pri Jakobu Dereani-ji, trgovci v Žužemberku. Plača: 300 gl. s prostim stanovanjem, hrano in postrežbo.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najsmrenejem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

- 1 prem. a mark 300000
- 1 dobit. a mark 200000
- 2 dobit. a mark 100000
- 1 dobit. a mark 90000
- 1 dobit. a mark 80000
- 2 dobit. a mark 70000
- 1 dobit. a mark 60000
- 2 dobit. a mark 50000
- 1 dobit. a mark 30000
- 5 dobit. a mark 20000
- 3 dobit. a mark 15000
- 26 dobit. a mark 10000
- 56 dobit. a mark 5000
- 106 dobit. a mark 3000
- 253 dobit. a mark 2000
- 512 dobit. a mark 1000
- 818 dobit. a mark 500
- 31720 dobit. a mark 145
- 16990 dobit. a mark 300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

9,550.450 mark.

Najpovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneju povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

- 1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
- 1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
- 1 četrtna originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utlanenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrnit. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. novembrom 1886

nam direktno doposlati. (778-5)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft, HAMBURG.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr., zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749-5)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.

Skušena štupa za živino po 50 kr.

Vspešna ozdravljenja, katera so vsled rabe te štupa po izbornih in vsestransko učinkujočih lastnostih dosegli živinodržavniki in živinorejci, storila so, da ista velja za prvo zdravilo pri vseh boleznih vsakeršne domače živine, ter se priporoča vsakemu gospodarju, naj to štupo ne rabi nedomoma samo pri vseh notranjih živinskih boleznih, ampak jo mora vedno imeti doma pri rokah. Ozdravlja vse plučne bolezni goveje živine, kukor plučno gnjilobo, kašelj in plučno vnetico prav temeljito. Pri napenjanju, grizenju, zabasanju, če se je več dá, skaže se kot prav dobro domače zdravilo. Pri redni porabi pomagala je štupa v največ slučajih gledé nalezljivih boleznij kot odvajajoče sredstvo. Ta živinska štupa je velike koristi za vse domače živali, sesalec. Krave, ki dajejo slabe mleko, dobé že v kratkem času izvrstno mleko. Dalje rabi za čiščenje živine, kadar teleti; telčki se vidno dobro redé, ako 8 dnij dobivajo to štupo. Ta štupa za živino je skušeno kri čistilno zdravilo, ter odganja vse bolezenske snovi iz telesa.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznij, kašlja, plučnih in vratnih boleznij. Pospešuje prebavljenje, čisti kri, odvaja vsako zaslezenje in nečiste snovi skozi nos in po scálu jako močno in temeljito.

Odravljata tudi vse gliste, kakor hitro konj zbolí na tej bolezni. Dalje ima tudi to lastnost, da živina zopet rada je, ako prej ni marala, ter vzdržuje konje, da so debeli, okrogli in ognjeni. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl. (803-3)

Dobiva se v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kupite s firmo "NARODNA TISKARNA" pripravka po nižji ceni v Ljubljani.

HENRIK KENDA v LJUBLJANI.

Največja zaloga

kožuhnih mufov

od 2 do 4 gl. cenejši kot povsod, iz vsakovrstne kožuhovine: ruski svilnati zajec, domači, divji zajec, opice, Amacone, Skungs, Sealskin, Sealskinbisam, astrakan pristni in imitiran, lisca i. t. d.

Tudi imam v zalogi kožuhovino črne in druge barve v 6, 8 in 10 centimetrov širokih portah, gotovo za našiv na ženske suknje in obleke, meter po 68, 85, 98 kr., 1 gl. 10 kr. i. t. d. (829-1)

Žrebanje že prihodnji Mesec.

Kinscem SREČKE a 1 gl. 11 srečk 10 gl.

Glavni dobiček v gotovini

gl. 50.000 gl.

10.000 gl., 5000 gl. z odteg. 20% l. jajem 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (787-16)